

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายและนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ก่อน และ หลังได้รับ โปรแกรมการพยาบาลองค์รวม

ตอนที่ 3. สรุปผลลัพธ์ที่พยาบาลได้จากกลุ่มตัวอย่างภายหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาล องค์รวม

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และ อาชีพ (n=20)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	10	50
	หญิง	10	50
อายุ	20-29 ปี	10	50
	30-39 ปี	5	25
	40-49 ปี	3	15
	50-59 ปี	2	10
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	11	55
	มัธยมศึกษา	6	30
	อนุปริญญา	2	10
	ปริญญาตรี	1	5
สถานภาพสมรส	โสด	10	50
	คู่อยู่ด้วยกัน	10	50
อาชีพ	ว่างงาน	2	10
	รับจ้าง	10	50
	เกษตรกร	4	20
	ข้าราชการ	1	5
	ค้าขาย	2	10
	แม่บ้าน	1	5

จากตารางที่ 3 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสและอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 มีอายุอยู่ระหว่าง 20-29 ปี และ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 และร้อยละ 25 ตามลำดับ มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55 และมีสภาพสมรสเป็นโสด ร้อยละ 50 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม จำนวนครั้งที่เคยพยายามฆ่าตัวตาย ในอดีต ประวัติพยายามฆ่าตัวตายในครอบครัว และปัญหาที่ทำให้เกิดพฤติกรรม พยายามฆ่าตัวตาย (n=20)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่เคยพยายามฆ่าตัวตายในอดีต		
ไม่เคยฆ่าตัวตายมาก่อน	18	90
เคยฆ่าตัวตายมาแล้ว 1 ครั้ง	2	10
ประวัติพยายามฆ่าตัวตายในครอบครัว		
มี	1	5
ไม่มี	19	95
ปัญหาที่ทำให้เกิดพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย		
ผิดหวังในเรื่องของความรัก ปัญหาหึงหวง	10	50
ผิดหวังในเรื่องของการงาน การเรียน	3	15
เกิดความขัดแย้งในครอบครัวที่ถูกดูค่า ว่ากล่าว	2	10
ด้านเศรษฐกิจ รายได้ไม่เพียงพอ	2	10
เครียดจากการมีโรคประจำตัว	2	10
การตกงาน มีหนี้สิน	1	5

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่เคยฆ่าตัวตายในอดีตมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 90 และ ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติพยายามฆ่าตัวตายในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 95 และพบว่าปัญหาที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตาย คือ ปัญหาการผิดหวังในเรื่องของความรัก ปัญหาหึงหวง คิดเป็นร้อยละ 50

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลัง
ได้รับโปรแกรม

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่พยายาม
ฆ่าตัวตายรายด้านและรวมทุกด้าน ก่อนและหลังได้รับโปรแกรม

พฤติกรรม การดูแลตนเอง	หลังได้รับโปรแกรม			ก่อนได้รับโปรแกรม			t
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	
การพัฒนาการรู้จัก ตนเอง	26.30	2.07	ปานกลาง	20.55	3.74	ต่ำ	9.41*
การติดต่อสื่อสาร	15.75	1.01	ปานกลาง	12.15	2.27	ต่ำ	9.15*
การใช้เวลา	16.35	0.98	ปานกลาง	11.95	1.60	ต่ำ	13.11*
การเผชิญปัญหา	25.20	1.79	ปานกลาง	23.15	3.01	ปานกลาง	5.29*
การพัฒนาระบบ สนับสนุนทางสังคม	16.50	0.60	สูง	11.00	1.33	ปานกลาง	16.35*
การดูแลตนเอง ด้านจิตวิญญาณ	26.60	2.54	ปานกลาง	17.35	3.60	ต่ำ	13.60*
การดูแลตนเอง ด้านร่างกาย	25.50	2.11	ปานกลาง	20.05	3.95	ปานกลาง	7.18*
รวม	152.20	11.11	ปานกลาง	116.20	19.50	ต่ำ	74.09*

*p < .05

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่าระดับคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง
ก่อนได้รับโปรแกรมพบว่าผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมีพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวม อยู่ในระดับต่ำ
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำเช่นกัน ได้แก่ ด้านการพัฒนาการรู้จัก
ตนเอง ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการใช้เวลา ด้านการดูแลตนเองด้านจิตวิญญาณ ส่วนด้านการ
เผชิญปัญหา และการดูแลตนเองด้านร่างกาย และการพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม อยู่ใน
ระดับปานกลาง แต่ภายหลังการได้รับโปรแกรมพบว่า ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมีระดับคะแนน
พฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับที่ดีขึ้น คือ ระดับปานกลาง มี
เพียงด้านการพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม ที่พบว่าอยู่ในระดับสูง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 7 ด้าน คือ การพัฒนาการรู้จักตนเอง การติดต่อสื่อสาร การใช้เวลา การเผชิญปัญหา การพัฒนาระบบสนับสนุนทางสังคม ด้านจิตวิญญาณ และด้านการดูแลตนเองด้านร่างกาย โดยคะแนนเฉลี่ยภายหลังได้รับ โปรแกรมสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับ โปรแกรม

ตอนที่ 3 สรุปผลลัพธ์ที่พยาบาลได้จากกลุ่มตัวอย่างภายหลังได้รับโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม การใช้โปรแกรมการพยาบาลองค์รวมสำหรับผู้ที่ยกยอฆ่าตัวตายในการศึกษาครั้งนี้ นอกจากจะส่งผลให้ผู้ป่วยมีพฤติกรรมการดูแลตนเองเพิ่มขึ้นแล้ว หลังเสร็จสิ้นโปรแกรมการพยาบาลองค์รวม ผู้ศึกษาได้เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและครอบครัวที่มีส่วนร่วมเสนอความคิดเห็น ความรู้สึก ความพึงพอใจ ที่มีต่อการเข้าโปรแกรมและประโยชน์ที่ผู้ป่วยคิดว่าได้รับจากการเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ป่วยรู้สึกว่าคุณค่าและมีความสำคัญ หลังจากการมีส่วนร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับพยาบาล รู้สึกว่าตนเองนั้นไม่ได้มีปัญหาเพียงคนเดียว และทุก ปัญหาสามารถหาทางออกหรือแก้ไขได้ ถ้าเรารู้จักตนเอง รู้สึกว่าตนเองยังมีคุณค่าในอีกหลาย ด้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทรงพลัง ทำให้ตนเองยึดเหนี่ยว ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะต่อสู้เพื่อแก้ไขปัญหา มีวิธีการปรับเปลี่ยนความคิดแบบทางบวก สามารถนำไปใช้กับตนเองและ สามารถแนะนำ ให้กับผู้อื่นได้อีกด้วย

2. ผู้ป่วยและครอบครัวได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความต้องการและความคิดเห็นร่วมกัน มีความเข้าใจที่ตรงกันมากขึ้น มีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ กล่าวพูด ระบายความรู้สึก ไม่เก็บไว้คนเดียว ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ได้รับการดูแลที่ครอบคลุม มากขึ้น เช่น ผู้ป่วยบอกว่า “ผมอยากย้อนเวลากลับไปได้และจะไม่ทำอย่างนี้อีกแล้วเพราะ หลังจกเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้ได้รับความรู้ ได้ข้อคิด ได้รู้วิธีการเผชิญปัญหาที่เหมาะสม และ เกิดความรู้สึกสบายใจมากขึ้น อยากกลับบ้าน”

3. ทำให้ได้ความรู้เพิ่มขึ้นในการดูแลตนเองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงได้ทดลอง ปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้เกิดประสบการณ์สามารถนำไปใช้ฝึกปฏิบัติต่อที่บ้านได้และสามารถนำไป ถ่ายทอดต่อให้ผู้อื่นได้ เช่นมีผู้ป่วยรายหนึ่งพูดว่า “คู่มือที่พี่ให้หนูอ่านดีมากเลยคะ ทำให้หนูมีความรู้เพิ่มขึ้นและสามารถทำตามได้ หนูจะเอาไปให้คนอื่นได้อ่านเหมือนหนูคะ”